

WOUTER HUTSCHENRUYTER SR., 1796-1878*
EEN VEELZIJDIG TOONKUNSTENAAR

DOOR DRS. TILLY JUMELET-VAN DOEVEREN

Een van de belangrijkste personen op muziekgebied in het negentiende-eeuwse Rotterdam was Wouter Hutschenruyter Sr., wiens familienaam vier muzikale generaties omvat. Jammer genoeg is hij in de vergetelheid geraakt. Toch heeft hij grote invloed uitgeoefend op de ontwikkeling van het Rotterdamse muziekleven. De evolutie van elitaire kunst naar kunst voor het volk is geheel aan hem te danken. Hij was bekend bij Liszt¹⁾ en Schumann²⁾, die zich lovend over hem uitlieten. Herman Heijermans Sr., de vader van de bekende toneelschrijver, schreef over hem:

‘Hutschenruyter! Een duivelskunstenaar! Want wat kon en vermocht hij niet? Hij bespeelde zoo wat alle instrumenten. (.....) Ik heb hem op Eruditio, waar hij aanvankelijk eerste hoornist was, solo waldhoorn (zonder pistons) hooren blazen en later solo-alt hooren spelen. Blaas of strijkinstrumenten, ’t was hem egaal. Hij was organist en hij was pianist en hij gaf zangles. (.....) Die kleine man, met zijn groote sprekende oogen, heeft gedurende een reeks van jaren een belangrijke rol gespeeld in onze muzikwereld en al was hij dan geen groot genie, hem mag worden nagegeven, dat hij iemand is geweest van veel kennis en van groote werkkraft³⁾.

Volgens het doopboek van de Oud-Katholieke kerk aan de Slijkvaart te Rotterdam is Wouter Hutschenruyter gedoopt op 28 december 1796. Als zoon van zeer muzikale ouders (zijn vader was organist van de Paradijkskerk in de Lange Torenstraat) begon hij op zevenjarige leeftijd met de vioolstudie. Kort daarna ging hij ook de trompet bespelen, gevolgd door de waldhoorn. Voor dit instrument had hij een bijzondere aanleg: op zijn negende jaar kreeg hij een plaats in de kapel van de stedelijke Schutterij en in het or-

* Dit artikel is gebaseerd op de doctoraalscriptie Muziekwetenschap ‘Leven en werken van Wouter Hutschenruyter Sr. uit Rotterdam’, Rijksuniversiteit Utrecht, juni 1988.